

да го зарне; но той като видѣ, че го наближиха, бързо отскокна за да се скрие задъ друга и до като я прѣскачеше и се закрие, отъ потерята извикаха: „урунѣ комиталарѣ бурдаджрѣ.“ Корпумитѣ го пронизаха и падна убитъ възъ кладата, що я прѣскачаше. Другитѣ отекочиха и нахълтаха тръгнаха къмъ друга посока, Потерята стрѣляше слѣдъ тѣхъ и друга ги присрѣшна изъ нѣтеката, що бѣхъ хванали, изгърмѣха врѣзъ тѣхъ и убиха: С. сертъ Костовъ и В. Кавлаковъ. Другитѣ отъ четата са разбѣгаха. Османъ б. башия като убиха Иларионъ, спусена се та му отрѣза главата и взе сабиятаму, а баши-бозуцитѣ, що бѣха съ него, растършуваха и съблѣкаха дрѣхитѣ му и оставиха само фланеленитѣ му високи чорапи, които отъ доло бѣха съвсѣмъ прокжжени, а останѣли само кончоветѣ имъ. На С. сертъ Костовъ оставиха само илечето, що било укжсано, а В. Кавлаковъ-голъ. М. Димитровъ, който бѣше оставилъ четата и се затаи въ говедата, прѣзъ нощта на 9 Май вървелъ цѣла нощъ и безъ да знае на кѣдѣ отива. Излиза на сутрината на 10 Май, на единъ баиръ и отъ тамъ глѣдалъ въйводови като са навалили да поематъ урвата къмъ върхътъ, дѣто билъ той и позналъ въйводата по черната му мушама и знамето било засукано. Като са изгърмяватъ пушкитѣ и потерята заминала подирята имъ, той отива близо и познава тримата убити, които бѣха извлѣкли баши-бозуцитѣ изъ мѣстата имъ и ги поставили възнакъ на самийтъ нѣтъ, въ мѣсто *Кална-Усойна*. Съ въйводата останаха: Г. Дражовъ, К. Кавръковъ, М. Гаджаловъ, В. Желчовъ и А. Кутевъ, а другитѣ избѣгнаха. Останалитѣ, както и всичкитѣ, гонени, мокри, кални и прѣмалѣли отъ гладъ, рѣшиха да отидатъ близо около село *Бѣла* и ако намѣрятъ нѣкои Българи-овчери, да си купятъ хлѣбъ или друго за яде-